

Medlemmer tiltræder der eet, naar Retsformanden eller en af Parterne i ovennævnte Sager forlanger det", tilføjes, at Retsformanden skal gøre den vedkommende Part opmærksom paa den Ret, han her har. Naar man ved, hvad det her drejer sig om, hvem der er Parter i disse Sager, nemlig at det for den enes Vedkommende maaske er en Læredreng eller en forpryget Skibsdreng eller et andet ulykkeligt Individ, som staaer overfor en Dommer, der fremtræder i en saadan Majestæt, at han hverken kan sanse eller samle, kan man forstaa, at hvis ingen ligefrem fortæller ham, at han har Ret til at kalde et Medlem af Skibsmandskabet eller af Kontoristforbundet til Hjælp, vil han aldrig finde paa det af sig selv. Derfor er det nødvendigt — saaledes sker det ogsaa i Retsplejereformen —, at der af Retsformanden udtrykkeligt gøres opmærksom derpaa. Jeg mener altsaa, at man ubetinget bør indføje en Bestemmelse om, at en Henstilling desangaaende skal ske fra Retsformandens Side, saa at Retsformanden gør denne Skibsdreng opmærksom paa: Du har Lov til at forlange en af dine jævnlige indkaldt i Retten. Ønsker du det, eller er du tilfreds med Retten, som den er? Det er ikke stor Ulejlighed at indsætte denne Bestemmelse, og først naar vi gøre det, tror jeg, der staaer, hvad der bør staa. Vi kunne ikke gøre Regning paa altid at have en Formand i Sø- og Handelsretten som den nuværende — eller som de sidst afgaaede, vil jeg udtrykkelig tilføje —, der i Retning af Samvittighedsfuldhed have været temmelig enestaaende ikke blot i Dommer-, men i Embedsstanden i det hele. Vedkommende kunde trods sin gode Villie glemme det, men det maa ikke glemmes. Bestemmelsen gør kun sin Nytte, naar den holdes den vedkommende for Øje, og der siges: Du har Ret til at tilkalde en saadan Mand, jeg spørger udtrykkeligt: Vil du, eller vil du ikke? Naar det bliver en staaende Passus til Protokollen, volder det ingen Ulejlighed.

Hermed skal jeg anbefale ogsaa dette Lovforslag til hurtig Fremme. Da det førende Parti her i Salen ikke efter min ærbødige Henstilling har samtykket i at foreslaa Udvalgs Nedsættelse ved det forrige Lovforslags Behandling, bliver der vel heller ikke nedsat Udvalg nu, og det bliver da nødvendigt, at det, som skal rettes, rettes ved Ændringsforslag til anden eller tredie Behandling. Jeg forbeholder mig derfor at fremsætte saadanne, hvilket dog paa ingen Maade maa forstaas saaledes,

at jeg skulde tænke paa at lægge Lovens hurtige og sikre Gang Hindringer i Vejen.

Schovelin: Ogsaa fra vor Side mene vi, at denne lille Lejlighedslov bør fremmes med stor Hast. Det er en kendt Sag, at Sø- og Handelsrettens Medlemmer i dette Øjeblik ere overbebyrdede, og det maa erindres, at det er forretningsdrivende, som her skulde afse en væsentlig Del af deres allerbedste Forretningstid. Det er derfor naturligt, at man fra det offentliges Side sørger for, at der er et tilstrækkelig stort Antal at vælge imellem, saa at ikke den Kreds, som tilfældigvis fungerer, bliver, som det er Tilfældet i dette Øjeblik, overlæst med Arbejde.

Jeg maa imidlertid have Lov til at sige, at jeg ingenlunde er enig med det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Jessen) i, at det skulde være en Forbedring af dette lille Lejlighedslovsforslag, at der er indføjet den Bestemmelse, at Retten skal kunne tilkalde et nyt Element, der indføres som en Slags Betryggelse for de underordnede Funktionærer i Søfartsstanden og indenfor Handelsstanden, hvis Sager eventuelt kunne blive Genstand for Paakendelse ved Sø- og Handelsretten. Uden at skulle komme nærmere ind paa denne Debat om Udtrykket Klassedomstol vil jeg dog udtale, at netop ved Indførelsen af dette nye Element forekommer det mig, at Sø- og Handelsretten vil faa eller begynde at faa det Præg af Klassedomstol, som man fra alle Sider er enig om burde undgaas. Det er en højst betegnende Definition af Klassedomstol, som den ærede 4de Landstingsmand for 9de Kreds (Harald Jensen) i saa Henseende har givet, idet han forklarer en Klassedomstol som en Domstol, der dømmer uretfærdigt overfor de Klasseinteresser, der ikke ere repræsenterede i Domstolen. Det er indrømmet fra alle Sider, baade i Landstinget og her, at man ingenlunde vil sigte den nuværende Ret for at være en Klassedomstol i denne Betydning eller for overhovedet at være en Klassedomstol, og jeg maa da hævde, at den store Grundregel, at naar noget er godt, bør man ikke forsøge at forbedre det, ogsaa i allerhøjeste Grad gælder her. Naar det ogsaa fra Socialdemokraternes Side er indrømmet, at denne Ret har dømt fuldendt upartisk i alle disse Sager, er det forkert, at man blot for at tilfredsstille sine — hvad skal jeg kalde det? — demokratiske Passioner endelig vil have et Klasseelement indført. Jeg tror, det er farligt paa Grund af de Konsekvenser, det